Аз неволно ~~се обърнах~~ и погледнах бесилката: причинен
на бързото падане ~~предрана~~ е одар ~~преврачи~~ бъч превъчорт ми: дядо Иванъ съ при
ка на въраръ среще на столчеръ. Ир видъръ кой е поразен бръсна
и го свали въ не свѣсъ на земяръ. Дядо Иванъ бѣше твърдъ спокоенъ, на
църа му играеше леда, ангелска усмивка, лицеро му бѣше весо
Разни разговори се чуваха за неговъ тѣлкаръ; аз бѣхъ твърдъ
въвлнуванъ точата и не обръщахъ вниманіе на бръщолевенієр
на публиката. Какво ли престѣпленіе е направилъ? се питахъ
неволно аз. Отговорръ бѣ труденъ за стоварване. Дядо Иванъ
не бѣше способенъ за никакви престѣпления А!... наумихъ си:-
той е падналъ ръцтва на гърбадрийски инсрити.....

Въ мигъ тѣлкаръ по нѣкакъвъ вѣлшебенъ знакъ тихна, тих
на така, щото бръмченіяръ на ко лазиръ и муширъ се чуваха
доволно ясно

„Братия Българи! екна пръмовния гласъ на дядо Ивана
стръшъ е близо, но аз съмъ приклонъ и съ чиста съвѣсъ отивамъ при
Онова, Който ли е далъ животъ въ такива терки години, въ такова
терко време, когато гърбадранъ, тъзъ мрачки и адски чеда, мрмуваръ,
мъраръ и продаваръ за ачуренъ гроши браръя си на звѣрскиръ тиран
на нашеръ страдално отечество. (Колко гърбадрии заръмарахъ при
то помѣдниръ казани дръми) Братия! борете се противъ разедяса
лиръ гърбадрии, истребете ги, защото тѣ ед по свирѣпи тирани отъ
дивиръ аналри, защо.... Мъчи, куче,! извика единъ отъ вар
дачиръ-турци, кръ го пляска съ камшикъ по гърбъръ. Найде!
извика другъ турчинъ.

Столчеръ, бѣснаръ, се тръкулна на земяръ, дядо Иванъ обиена,
и се дръпъ на въздухъръ. Тъ бѣше страшна лишуна

СГНС
Градски
архив